

Βραζιλία: «εθνική σύγκρουση» για την άμβλωση 10χρονης ύστερα από βιασμό!

Της Αθηνάς Σκαμπά

Έργα και η μέρες της ακροδεξιάς του Μπολσονάρου και των ευαγγελιστών φονταμενταλιστών στη Βραζιλία της ακραίας φτώχειας

Οργή προκάλεσε στη Βραζιλία, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, η υπόθεση άμβλωσης 10χρονου κοριτσιού που έμεινε έγκυος μετά από βιασμό. Το κορίτσι πήγε στο νοσοκομείο με δυνατούς πόνους στην κοιλιά, όπου διαπιστώθηκε η εγκυμοσύνη. Οι γιατροί αρνήθηκαν να προχωρήσουν σε διακοπή της εγκυμοσύνης, στάση που επικρότησε η ακροδεξιά κυβέρνηση! Στη Βραζιλία οι νόμοι για τη διακοπή της κύησης, λόγω της επιρροής της καθολικής εκκλησίας και των φονταμενταλιστών Ευαγγελιστών, είναι ιδιαίτερα αυστηροί. Η άμβλωση επιτρέπεται μόνο σε περίπτωση βιασμού, όταν κινδυνεύει άμεσα η ζωή της γυναίκας ή αν το έμβρυο πάσχει από «ανεγκεφαλία». Ακόμη, όμως και τα θύματα βιασμού, πρέπει να περάσουν από ειδική επιτροπή, να περιγράψουν τα πάντα, να ξαναζήσουν τη φρίκη και να... πείσουν, προκειμένου να πάρουν την ειδική άδεια. Γυναίκες και κορίτσια που καταφεύγουν σε «παράνομες» λύσεις για τη διακοπή της κύησης, εκτός από τους κινδύνους στους οποίους εκθέτουν την υγεία τους, κινδυνεύουν και με φυλάκιση έως 3 έτη!

Στην προκείμενη περίπτωση, τελικά η λύση δόθηκε από τον δικαστή Μορέιρα Φερνάντες, που διέταξε την άμβλωση με μια πρωτοφανή δικαστική απόφαση, ώστε να μη γίνει το παιδί καταναγκαστικά μητέρα. Όπως δήλωσε ο ίδιος, «η βούληση του

κοριτσιού είναι κυρίαρχη, έστω κι αν θεωρείται ανίκανη προς λήψη αποφάσεων λόγω ηλικίας».

Η δεκάχρονη βιαζόταν συστηματικά από το θείο της από την ηλικία των 6 χρόνων. Η οικογενειακή της κατάσταση δεν είναι ασυνήθιστη στις φτωχές οικογένειες της Βραζιλίας. Μητέρα δεν υπάρχει, ο πατέρας είναι φυλακή και το παιδί μεγαλώνει με τη γιαγιά.

Όμως τα βάσανα του κοριτσιού δεν τελείωσαν εκεί. Την ημέρα που είχε προγραμματιστεί η έκτρωση, σε νοσοκομείο που απείχε χιλιόμετρα από την περιοχή κατοικίας της, ακροδεξιοί, φονταμενταλιστές ηθικολόγοι, πολέμιοι των εκτρώσεων, πραγματοποίησαν συγκέντρωση μίσους έξω από το νοσοκομείο, προσπαθώντας να εμποδίσουν την πραγματοποίηση της επέμβασης. Οι συγκεντρωμένοι φώναζαν «δολοφόνους» το προσωπικό του νοσοκομείου. Το κορίτσι μπήκε στο νοσοκομείο από πλαϊνή πόρτα, περνώντας μέσα στο πορτ μπαγκάζ αυτοκινήτου, ενώ τη συγκέντρωση διέλυσε η αστυνομία, όταν οι ακροδεξιοί προσπάθησαν να εισβάλουν στο κτήριο.

Ακροδεξιά, ευαγγελιστές και ένοπλος σεξισμός...

Η φιέστα των ακροδεξιών, κάθε άλλο παρά αυθόρμητη ήταν. Πραγματοποιήθηκε μετά από τη δημοσιοποίηση των στοιχείων του κοριτσιού από την Sara Giromino, γνωστή και ως Sara Winter. Πρόκειται για ένθερμη οπαδό του Μπολσονάρου η οποία ηγείται της ένοπλης ακροδεξιάς ομάδας «OS 300 do Brasil». Το περασμένο Ιούνιο είχε συλληφθεί σε διαμαρτυρία οπαδών του Μπολσονάρου με πυρσούς και όπλα μπροστά από το Ανώτατο Δικαστήριο. Το προφίλ αυτής της κυρίας είναι εντυπωσιακό. Ανάμεσα στα διάφορα τατουάζ της, ξεχωρίζει αυτό στη θέση της καρδιάς με τον «σιδηρούν σταυρό». Είναι λάτρης των όπλων και κατά καιρούς ποζάρει με αυτά σε φωτογραφίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το προσωνύμιό της παραπέμπει στη Σάρα Γουίντερ, γνωστή Βρετανή ναζίστρια της δεκαετίας του '30. Υπήρξε υποψήφια βουλευτρια με

τον Μπολσονάρου, ο οποίος τη διόρισε... «Συντονίστρια πολιτικών μητρότητας».

Το δικαστήριο διέταξε τις πλατφόρμες facebook, twitter και Google να κατεβάσουν όλες της δημοσιεύσεις που περιέχουν τα στοιχεία του κοριτσιού. Στο ίδιο μήκος κύματος, ο αρχιεπίσκοπος Walmor Oliveira de Azevedo Belo Horizonte, πρόεδρος της Εθνικής διάσκεψης των Επισκόπων της Βραζιλίας, δήλωσε ότι: «Ο βιασμός είναι κάτι φρικτό, αλλά η έκτρωση αδικαιολόγητη και ότι και τα δύο συνιστούν φρικτά εγκλήματα». Η ευαγγελική υπουργός Γυναικών, Οικογένειας και ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Νταμάρες Άλβες, αρνήθηκε να αναγνωρίσει το δικαίωμα του κοριτσιού στην άμβλωση και δήλωσε ότι θα περάσει ολόκληρη εκείνη την ημέρα που όρισε το δικαστήριο να γίνει η επέμβαση προσευχόμενη για να «διασωθεί η ζωή του εμβρύου», καλώντας και τους πιστούς να προσευχηθούν μαζί της.

Δύο «κόσμοι» αντιμέτωποι»

Στον αντίποδα όλων αυτών, δεκάδες γυναίκες βρέθηκαν έξω από το νοσοκομείο και χρησιμοποίησαν τα σώματά τους ως προστασία του κοριτσιού απέναντι στους ακροδεξιούς, διεκδικώντας το δικαίωμα της γυναίκας στην αυτοδιάθεση του σώματός της.

Η ιστορία του δεκάχρονου κοριτσιού και η τροπή που πήρε μας δίνει μια ξεκάθαρη εικόνα, ένα στιγμιότυπο χωρίς τα «φτιασίδια» που κατά καιρούς χρησιμοποιούνται. Από τη μία, η ακροδεξιά κυβέρνηση, οι φασίστες και η Εκκλησία χέρι-χέρι, εκπροσωπώντας μια κοινωνικο-πολιτική συμμαχία απανθρωπιάς και μίσους· από την άλλη, ο κόσμος του φεμινιστικού κινήματος, που μετέτρεψαν τα ίδια τα σώματά τους σε ασπίδα για να προστατεύουν ένα παιδί και το δικαίωμά του να ζήσει και να είναι παιδί.

Είναι ακριβώς αυτά τα γεγονότα που έχουν ριζοσπαστικοποιήσει το φεμινιστικό κίνημα στις μέρες μας, καθώς οι γυναίκες διεκδικώντας τα δικαιώματά τους βρίσκουν απέναντί τους τις πολιτικές όλων των εκπροσώπων του συστήματος. Δεν είναι τυχαίο

ότι οι πρώτες που βγήκαν στον δρόμο ξεκινώντας τεράστιες διαδηλώσεις και ενάντια στην εκλογή του Μπολσονάρου και ενάντια στην εκλογή του Τραμπ, ήταν οι γυναίκες.

Η «προστασία της αγέννητης ζωής» και το δικαίωμα στην έκτρωση

Για το δικαίωμα στην έκτρωση, οι διαμάχες κρατούν χρόνια· δεκαετίες τώρα το φεμινιστικό κίνημα το διεκδικεί. Έχει χυθεί πολύ σάλιο και πολύ μελάνι για την «προστασία της αγέννητης ζωής». Ατελείωτα επιχειρήματα για το «πότε ξεκινάει η ύπαρξη του ανθρώπου». Διότι οι πολέμιοι των εκτρώσεων εμφανίζονται, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, σαν υπερασπιστές της ανθρώπινης ζωής. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, οι γυναίκες που διακόπτουν την εγκυμοσύνη τους κατηγορούνται ότι διαπράττουν έγκλημα και στιγματίζονται σαν δολοφόνοι. Δεν έχει όμως αξία να ασχοληθεί κανείς με τον ορισμό της ανθρώπινης ζωής και υπόστασης – εξάλλου τα ίδια τα επιχειρήματά τους είναι επιστημονικά ανακριβή. Ο πραγματικός λόγος που έχει πολεμηθεί τόσο λυσσαλέα το δικαίωμα στην άμβλωση είναι η αντίληψη ότι ο σκοπός και η ολοκλήρωση της γυναίκας είναι η γέννηση των παιδιών και η φροντίδα της οικογένειας. Οποιαδήποτε αναγνώριση άλλης προτεραιότητας στη ζωή μιας γυναίκας, θεωρείται αμφισβήτηση της θεμελιώδους αυτής «αρχής». Δεν είναι τυχαίο που το τρίπτυχο «πατρίς – θρησκεία – οικογένεια» καλά κρατεί και εμφανίζεται πάντα με αυτή τη μορφή σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης. Ούτε βέβαια είναι τυχαίο που βρίσκει πολιτική έκφραση στη συντηρητική δεξιά και την ακροδεξιά. Γιατί υπερασπίζονται το θεμελιώδες κύτταρο συνοχής και αναπαραγωγής της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Ο τερματισμός μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης είναι κάτι που οι άνθρωποι αποφασίζουν και κάνουν συνέχεια. Στην πράξη 1 στις 4 εγκυμοσύνες παγκοσμίως διακόπτεται. Το ποσοστό των αμβλώσεων δεν διαφέρει, ποσοστιαία, στις χώρες που επιτρέπεται και σε αυτές που δεν επιτρέπεται. Η διαφορά είναι μόνο (αλλά πόσο

σημαντικό!) στην ασφάλεια της ζωής της γυναίκας που επιλέγει να το κάνει. Η άμβλωση είναι μια εξαιρετικά ασφαλής ιατρική παρέμβαση όταν γίνεται στο σωστό περιβάλλον και από ειδικούς της υγείας. Αντιθέτως, είναι πολύ επικίνδυνη όταν γίνεται με «αυτοσχέδιους» τρόπους, λόγω παρανομίας. Ετησίως, κατά μέσο όρο, περίπου 40.000 – 50.000 γυναίκες χάνουν τη ζωή τους από αμβλώσεις που δε γίνονται με σωστό τρόπο, ενώ εκατομμύρια γυναίκες περιθάλπονται λόγω τραυματισμών και προβλημάτων που έχουν προκληθεί από «παράνομες» προσπάθειες τερματισμού μιας κύησης.

Η στατιστική της φρίκης και η ακροδεξιά

Στην περίπτωση της Βραζιλίας, χώρας με μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, με ό,τι αυτή κουβαλάει μαζί της, η υποκρισία της «υπεράσπισης της ζωής του αγέννητου παιδιού» υπογραμμίζεται με εξίσου ακραίο τρόπο. Σύμφωνα με έκθεση του Βραζιλιάνικου Φόρουμ Δημόσιας ασφάλειας, 4 κορίτσια μικρότερα των 13 ετών βιάζονται κάθε ώρα και το 54% των βιασμένων γυναικών ανήκουν σε αυτή την ηλικιακή ομάδα. Αυτοί που κόπτονται για την προστασία της ζωής των εμβρύων, δεν φαίνεται να δίνουν δεκάρα για την προστασία των παιδιών που γεννιούνται.

Ο συχνότερος λόγος που γίνονται αμβλώσεις, γενικά, είναι γιατί οι γονείς δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της ανατροφής τους, κυρίως για οικονομικούς λόγους. Στην περίπτωσή μας, όμως, οι υπερασπιστές της ανθρώπινης ζωής φέρονται με εξαιρετική σκληρότητα και αδιαφορούν για τη ζωή ενός παιδιού, ενός δεκάχρονου κοριτσιού, θύματος κακοποίησης. Όμως, αυτή είναι η ακροδεξιά. Και ζούμε σε μια εποχή που έχει ανακτήσει την αυτοπεποίθηση να μην κρύβει το αποτρόπαιο πρόσωπό της.